Lietas arhīva Nr. A42-02112-17/26
ECLI:LV:ADRJRIT:2017:1229.A420211217.1.S

**ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA**
**RĪGAS TIESU NAMS**

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2017. gada 29. decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Romāns Dončenko,

piedaloties pieteicējam /pers. A/,
atbildētājas Ropažu novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Ropažu novada domes − pārstāvim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Ropažu novada pašvaldības faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku, nesniedzot atbildi pēc būtības uz pieteicēja iesniegumiem un morālā kaitējuma atlīdzinājumu.

**Aprakstošā daļa**

[1] Pieteicējs /pers. A/ 2016. gada 15. oktobrī, vadot transportlīdzekli pa Ropažu novada pašvaldības ceļu C18 (Jasmīni-Stūrmaņi), uzbrauca uz atsegta laukakmens, kā rezultātā notika ceļu satiksmes negadījums (turpmāk – negadījums) un automašīnai tika nodarīti bojājumi.

[2] Pieteicējs 2016. gada 2. novembrī vērsās ar iesniegumu Ropažu novada domē (turpmāk arī – dome), lūdzot atlīdzināt negadījuma rezultātā radušos mantiskos zaudējumus 693,76 *euro* apmērā. Dome 2016. gada 5. decembrī pieteicējam sniedza atbildi, kurā norādīja, ka pašvaldība nav pārkāpusi normatīvos aktus vai rīkojusies prettiesiski, negadījums ir uzskatāms par nejaušību, līdz ar to pašvaldība nav vainojama zaudējumu nodarīšanā un tādēļ tai nav pamata tos atlīdzināt.

[3] Pieteicējs 2016. gada 7. decembrī vērsās domē ar trim iesniegumiem.
[3.1] Pirmajā iesniegumā pieteicējs lūdza nodrošināt, lai turpmāk jautājumu risināšanā netiktu iesaistīts domes Juridiskās un lietvedības daļas vadītājs.
[3.2] Otrajā iesniegumā pieteicējs lūdzis domi informēt viņu par domes rīcību, saņemot un atbildot uz pieteicēja 2016. gada 2. novembra iesniegumu, un tās tiesiskumu. Pieteicējs arī lūdzis viņu informēt par to, vai un kad dome ir nosūtījusi viņa iesniegumu par zaudējumu atlīdzināšanu Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai.
[3.3] Trešajā iesniegumā pieteicējs lūdz domi sniegt informāciju par viņam sniegto atbildi uz viņa 2016. gada 2. novembra iesniegumu, norādot, ka tajā nav tikusi iekļauta informācija par vairākiem viņu interesējošiem jautājumiem.

[4] Dome 2017. gada 6. janvārī sniedza pieteicējam atbildi uz iepriekš minētajiem trim 2016. gada 7. decembra iesniegumiem.

[5] Pieteicējs 2017. gada 9. janvārī vērsās domē ar diviem iesniegumiem.
[5.1] Pirmajā iesniegumā pieteicējs norādījis, ka atbildes uz viņa iepriekš domei adresētajiem iesniegumiem nav tikušas sniegtas saskaņā ar normatīvo aktu prasībām. Pieteicējs lūdzis sniegt atbildes uz viņa iesniegumiem. Papildus pieteicējs lūdzis domi apsvērt iespēju slēgt ar viņu izlīgumu.
[5.2] Otrajā iesniegumā pieteicējs lūdzis pašvaldību atlīdzināt viņam negadījuma rezultātā radušos mantiskos zaudējumus 1088,73 *euro* apmērā, ar juridisko palīdzību saistītos izdevumus 172,88 *euro* apmērā, morālo kaitējumu 5047,44 *euro* apmērā par tiesību normu neievērošanu domes saziņā ar pieteicēju, kā arī sniegt rakstveida atvainošanos.

[6] Dome 2017. gada 13. janvārī sniedza pieteicējam atbildi uz iepriekš minētajiem diviem 2017. gada 9. janvāra iesniegumiem, norādot, ka pašvaldība piekrīt uzsākt pārrunas par izlīguma noslēgšanas iespējām. Atbildē norādīts arī, ka attiecībā uz pieteicēja iesniegto prasību par zaudējumu atlīdzināšanu par kopēju summu 6309,05 *euro* apmērā ir nepieciešams papildu laiks tās izvērtēšanai.

[7] Pieteicēja sarakste ar domi saistībā ar šiem pašiem apstākļiem turpinājusies.

[8] Pieteicējs 2017. gada 21. martā vērsies administratīvajā tiesā ar pieteikumu, kurā lūgts: 1) uzlikt par pienākumu Ropažu novada pašvaldībai normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izskatīt un atbildēt uz pieteicēja 2017. gada 9. janvāra iesniegumu; 2) piedzīt no Ropažu novada pašvaldības par

labu pieteicējam morālā kaitējuma atlīdzinājumu 630,90 *euro* apmērā; 3) piedzīt no Ropažu novada pašvaldības valsts nodevu un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2017. gada 29. marta lēmumu pieteikums atstāts bez virzības prasījuma precizēšanai.

2017. gada 28. aprīlī tiesā saņemts pieteikuma precizējums.

[9] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2017. gada 12. maija lēmumu nolemts:

[9.1] pieņemt pieteikumu daļā par domes faktisko rīcību, nesniedzot atbildes pēc būtības uz pieteicēja trijiem 2016. gada 7. decembra iesniegumiem, morālā kaitējuma atlīdzinājumu 3785,83 *euro* apmērā un rakstveida atvainošanās sniegšanu, kā arī par morālā kaitējuma atlīdzinājumu 630,90 *euro* apmērā par atbildes nesniegšanu uz pieteicēja 2017. gada 9. janvāra iesniegumu, un ierosināt administratīvo lietu;

[9.2] atteikties pieņemt pieteikumu daļā par zaudējumu atlīdzināšanu 1088,73 *euro* apmērā, kas pieteicējam radušies, vadot transportlīdzekli un uzbraucot uz atsegta akmens ceļa segumā un zaudējumiem par juridiskās palīdzības sniegšanu minētā jautājuma risināšanā 172,88 *euro* apmērā;

[9.3] atteikties pieņemt pieteikumu daļā par domes faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz pieteicēja 2016. gada 2. novembra iesniegumu un morālā kaitējuma 1261,61 *euro* apmērā atlīdzināšanu.

[10] Dome rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt. Dome savu nostāju pamatojusi ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[10.1] Dome nepiekrīt pieteicēja apgalvojumiem, ka dome nav atbildējusi uz pieteicēja trim 2017. gada 7. decembra iesniegumiem. Dome uz šiem iesniegumiem sniedza atbildi 2017. gada 6. janvārī. Atbilde sniegta pēc būtības, turklāt pieteicēju interesējošie jautājumi ar viņu tikuši vairākkārtēji pārrunāti arī klātienē.

[10.2] Dome nepiekrīt pieteicēja apgalvojumam, ka dome nav atbildējusi uz pieteicēja 2017. gada 9. janvāra iesniegumu. Dome atbildēja pieteicējam 2017. gada 13. janvārī, 23. janvārī (ar elektroniskā pasta vēstuli), 1. februārī, 6. februārī un 6. martā. Turklāt, starp domi un pieteicēju noritēja arī pārrunas par izlīguma noslēgšanas iespējam. Dome ir sniegusi pieteicējam visu viņa interesējušo informāciju.

[10.3] Domes ieskatā visi pieteicēja prasījumi ir skatāmi neatrauti no 2016. gada 2. novembra iesnieguma par zaudējumu atlīdzināšanu, jo pieteicēja 2016. gada 7. decembra un 2017. gada 9. janvāra iesniegumos minētie jautājumi izriet no ceļu satiksmes negadījuma, negadījuma izskatīšanas procedūras pašvaldībā un komunikācijas ar pieteicēju. Tā kā pieteicēja 2016. gada 2. novembra iesniegums par zaudējumu atlīdzināšanu saskaņā ar tiesneša 2017. gada 12. maija lēmumā nolemto nav skatāms administratīvā procesa kārtībā, tad arī turpmākā domes rīcība saistībā ar tiem pašiem apstākļiem jāskata civilprocesuālā kārtībā. Dome, sniedzot atbildes un informāciju pieteicējam, rīkojusies privāto, nevis publisko tiesību jomā, un tā nav realizējusi publiskas varas funkciju, līdz ar to šie jautājumi nav pakļauti administratīvās tiesas vērtējumam. Ievērojot minēto, tiesvedība šajā lietā ir jāizbeidz.

[10.4] Tā kā dome ir pietiekamā apjomā faktiski rīkojusies un sniegusi atbildes pieteicējam, tad arī pieteikums par morālā kaitējuma atlīdzinājumu ir noraidāms.

[11] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, bet atbildētājas pārstāvis to neatzina. Puses sniedza arī viedokli par tiesvedības izbeigšanu lietā.

**Motīvu daļa**

[12] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka lietā daļā ir izbeidzama tiesvedība un daļā pieteikums ir noraidāms.

[13] Pieteicējs prasījis atlīdzinājumu par domes faktisko rīcību, nesniedzot viņam atbildes pēc būtības uz trim viņa 2016. gada 7. decembra iesniegumiem.

Lai izvērtētu, vai dome ir pieļāvusi prettiesisku faktisko rīcību, vispirms ir jānosaka katra iesnieguma veids atkarībā no to satura.

[14] Pieteicējs 2016. gada 7. decembra pirmajā iesniegumā lūdzis domi nodrošināt, lai turpmāk jautājumu risināšanā netiktu iesaistīts domes Juridiskās un lietvedības daļas vadītājs. Pieteicējs atsaucies uz Administratīvā procesa likuma 14.[1] pantu, tādējādi liekot saprast, ka viņam bijušas šaubas par konkrētā darbinieka objektivitāti. Pieteicējs arī lūdzis viņu informēt par to, kā dome nodrošinās to, lai informācija netiktu nodota šim darbiniekam, ņemot vērā, ka domes attiecīgās struktūrvienības darbinieki strādā vienā telpā. Tāpat pieteicējs vēlējies noskaidrot, kādi normatīvie akti nosaka kārtību, kādā pašvaldībā tiek reģistrēti iesniegumi un sniegtas atbildes uz tiem.

Tiesa uzskata, ka šis iesniegums pēc sava satura nepārprotami attiecas uz situācijas risinājumu ar pašvaldību saistībā ar negadījumu, un tādēļ secināms, ka pieteicējs nav vērsies domē ar mērķi piedalīties valsts pārvaldē, bet gan izteikt lūgumu, kas, viņaprāt, ietekmētu viņa ieskatā pareizāku civiltiesisko attiecību noregulējumu. Tiesa uzskata, ka arī šajā iesniegumā ietvertie jautājumi par konfidencialitātes nodrošināšanu un iesniegumu izskatīšanas normatīvo regulējumu nav vērsti uz līdzdalību pašvaldības kompetencē esošu jautājumu risināšanā vai domes rīcībā esošas informācijas iegūšanu. Par tādiem tos nepadara arī iesniegumā ietvertā atsaukšanās uz Administratīvā procesa likuma un Iesniegumu likuma normām. Tiesas ieskatā šajā iesniegumā ietvertie jautājumi ir bijuši vērsti uz saistībā ar negadījumu radušos civiltiesisko attiecību risinājumu.

Ievērojot minēto, pieteicēja prasījums par atbildes nesniegšanu pēc būtības uz pirmo 2016. gada 7. decembra iesniegumu un ar to saistīto atlīdzinājuma piešķiršanu nav skatāms administratīvā procesa kārtībā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 282. panta 1. punktu tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā.

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, tiesvedība šajā daļā ir izbeidzama.

[15] Pieteicējs 2016. gada 7. decembra otrajā iesniegumā lūdzis domei sniegt atbildi, vai dome ir rīkojusies atbilstoši normatīvajiem aktiem, atbildot uz viņa 2016. gada 2. novembra iesniegumu. Tiesas ieskatā šāds jautājums nav vērsts uz līdzdalību valsts pārvaldē, bet tā nolūks ir panākt tādu domes rīcību vai atbildi, kas atbilstu pieteicēja priekšstatam par to, kā domei būtu bijis pareizi jāreaģē uz viņa 2016. gada 2. novembra iesniegumu. Tas izriet arī no otra šajā pašā iesniegumā ietvertā jautājuma par 2016. gada 2. novembra iesnieguma pārsūtīšanu Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai, proti, ir skaidri noprotams, ka pieteicēja ieskatā tas bija jāpārsūta ministrijai un attiecīgi tā nepārsūtīšana būtu uzskatāma par prettiesisku. Līdz ar to secināms, ka pieteicējs būtībā vēlējies, lai pašvaldība risinātu jautājumu saistībā ar negadījumu, izmantojot administratīvi tiesiskos līdzekļus, tostarp lai atzītu par prettiesisku pašvaldības faktisko rīcību, nenodrošinot pašvaldības īpašumā esoša ceļa atbilstošu apsaimniekošanu, un zaudējumu atlīdzinājuma pieprasījumu nosūtītu ministrijai, kā to paredz Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 19. panta normas.

Taču lietā starp pusēm pēc būtības pastāv vienprātība attiecībā uz to, ka jautājums par zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar negadījumu ir risināms civiltiesiskā, nevis administratīvi tiesiskā kārtībā. Tiesas ieskatā, arī šajā iesniegumā ietvertie jautājumi būtībā ir bijuši vērsti uz civiltiesisko attiecību risinājumu, un pieteicēja prasījums par atbildes nesniegšanu pēc būtības uz otro 2016. gada 7. decembra iesniegumu un ar to saistīto atlīdzinājuma piešķiršanu nav skatāms administratīvā procesa kārtībā.

Līdz ar to arī šajā daļā lietā ir izbeidzama tiesvedība.

[16] Turpmāk tiesa pārbaudīs pieteicēja 2016. gada 7. decembra trešā iesnieguma saturu. Tiesa konstatē, ka pieteicējs paudis neapmierinātību ar viņam iepriekš sniegto atbildes vēstuli, norādot, par kādiem jautājumiem viņš būtu vēlējies saņemt atbildi no pašvaldības. Tiesa konstatē, ka tādējādi šis iesniegums satur vairākus atšķirīgus jautājumus, un ir nepieciešams noskaidrot, uz kādu mērķi ir bijis vērsts katrs no tiem.

[16.1] Pirmkārt, pieteicējs vēlējies zināt, kādi normatīvie akti nosaka pašvaldības pienākumus ceļu uzturēšanā.

Tiesas ieskatā šādu jautājumu vispārīgi var uzskatīt par tādu, kas netiek uzdots ar mērķi atrisināt konkrētu savas subjektīvās tiesības skarošu jautājumu, līdz ar to ir pamats uzskatīt to par tādu, kas sniegts ar mērķi vienkārši saņemt atbildi Iesniegumu likuma izpratnē.

Domes 2017. gada 6. janvāra atbildē norādīts, ka ceļu uzturēšanu reglamentē Ministru kabineta 2010. gada 9. marta „ Noteikumi par valsts un pašvaldību autoceļu ikdienas uzturēšanas prasībām un to izpildes kontroli".

Pieteicējs norādīja tiesas sēdē, ka uzskata atbildi par nepilnīgu, jo bez minētā normatīvā akta ceļu uzturēšanu reglamentējot arī Ceļu satiksmes likums, likums „Par autoceļiem" un citi normatīvie akti.

Tiesa uzskata, ka uz uzdoto jautājumu dome ir atbildējusi pēc būtības. Tas, ka dome, iespējams, nav sniegusi izsmeļošu konkrētās jomas normatīvo aktu uzskaitījumu, nav pamats atzīt, ka atbilde nav tikusi sniegta pēc būtības. Turklāt nepieciešams atzīmēt, ka savu tiesību godprātīgas izmantošanas principam neatbilstu situācija, ja persona vērstos iestādē ar jautājumiem, kuru atbilde pašai ir labi zināma. Tas nozīmētu, ka personas patiesais mērķis būtu nevis atbildes saņemšana par viņu interesējošu jautājumu saistībā ar valsts pārvaldi, bet gan iestādes „eksaminēšana", ar vienīgo mērķi neprecīzas vai nepilnīgas atbildes gadījumā izvirzīt pretenzijas.

Tā kā tiesa secinājusi, ka par šo jautājumu pieteicējam pēc būtības ir atbildēts, tad pieteikums šajā daļā ir jānoraida.

Prasījums par zaudējumu atlīdzināšanu ir pakārtots prasījumam par faktisko rīcību, tādēļ ir noraidāms arī prasījums par zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar atbildes nesniegšanu uz minēto jautājumu.

[16.2] Otrkārt, pieteicējs jautājis, vai ceļa segums negadījuma dienā atbildis normatīvo aktu prasībām.

Tiesa uzskata, ka šis jautājums ir acīmredzami sasaistāms ar civiltiesisko attiecību risinājumu notikušā negadījuma sakarā. Ja domes sniegtā atbilde būtu bijusi apstiprinoša, tas neapšaubāmi stiprinātu pieteicēja pozīciju civiltiesiskajā strīdā, kas tiek risināts sacīkstes formā. Tādēļ neatbildēšana uz šādu jautājumu nav aplūkojama Iesniegumu likuma kontekstā.

Ievērojot minēto, atzīstams, ka prasījums par atbildes nesniegšanu uz 2016. gada 7. decembra trešajā iesniegumā ietverto jautājumu par to, vai ceļa segums negadījuma dienā atbildis normatīvo aktu prasībām, nav skatāms administratīvā procesa kārtībā.

Līdz ar to šajā daļā lietā ir izbeidzama tiesvedība, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282. panta 1. punktu.

[16.3] Treškārt, pieteicējs jautājis, kas ir konkrētā ceļa posma uzturētājs.

Tiesa uzskata, ka šis jautājums ir jāskata Informācijas atklātības likuma kontekstā, tā kā pieteicējs ir prasījis pašvaldības rīcībā esošu informāciju, nevis uzdotā jautājuma kontekstā vēlējies līdzdarboties pārvaldē.

Tiesa konstatē, ka dome 2017. gada 6. janvāra atbildē norādījusi pašvaldības kapitālsabiedrības, kas veic konkrētā ceļa uzturēšanu, nosaukumu, ka arī sīkākas ziņas par to.

Tiesa uzskata, ka sniegtā atbilde satur pieteicēja prasīto informāciju.

Līdz ar to pieteicēja pieteikums šajā daļā ir jānoraida.

Prasījums par zaudējumu atlīdzināšanu ir pakārtots prasījumam par faktisko rīcību, tādēļ ir noraidāms arī prasījums par zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar atbildes nesniegšanu uz minēto jautājumu.

[16.4] Ceturtkārt, pieteicējs jautājis, kādas darbības ir tikušas veiktas, lai nodrošinātu ceļa atbilstību normatīvo aktu prasībām pirms un pēc negadījuma un kāda bijusi pašvaldības rīcība pēc informācijas saņemšanas par atsegto laukakmeni, kas apdraudēja ceļu satiksmes drošību.

Tiesas ieskatā minētie jautājumi, kaut arī samērā plaši noformulēti, pēc būtības ir par vienu lietu, proti, kā pašvaldība nodrošinājusi tās īpašumā esošā ceļa uzturēšanu satiksmei drošā stāvoklī.

Neatbildēšana uz iesniegumu kā faktiskā rīcība vērtējama tikai tad, ja jautājums, par kuru tiek prasīta atbilde, skar publisko tiesību jomu (*skat. Augstākās tiesas 2008. gada 11. janvāra sprieduma lietā Nr. SKA-47/2008 9. punktu*).

Tādēļ izskatāmajā gadījumā ir svarīgi, vai jautājums pašvaldībai par tās īpašumā esošā ceļa uzturēšanu satiksmei drošā stāvoklī ietilpst publisko tiesību jomā.

Augstākā tiesa, vērtējot jautājumu par to, vai ceļu ikdienas uzturēšana ir darbība publisko tiesību jomā, ir atzinusi, ka no Ceļu satiksmes likuma 6. pantā noteiktā secināms, ka ceļu uzturēšana izriet no privāttiesiskām īpašuma un valdījuma attiecībām (*skat. Augstākās tiesas 2011. gada 7. oktobra lēmuma lietā Nr. SKA?957/2011 6.-8. punktu, 2012. gada 26. jūnija lēmuma lietā Nr. SKA?648/2012 6. punktu*).

Ievērojot minēto, secināms, ka neatbildēšana uz iesniegumu par autoceļu ikdienas uzturēšanas jautājumiem nav uzskatāma par faktisko rīcību un nepakļaujas administratīvās tiesas kontrolei.

Līdz ar to šajā daļā lietā ir izbeidzama tiesvedība, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282. panta 1. punktu.

[17] Pieteicējs prasījis atlīdzinājumu par atbildes nesniegšanu uz pieteicēja 2017. gada 9. janvāra iesniegumu. Pieteicējs paudis neapmierinātību ar to, ka dome nav skatījusi viņa 2016. gada 2. novembra iesniegumu Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma noteiktajā kārtībā, kā arī turpmākajā saziņā ar viņu nav ievērojusi Latvijas Republikas Satversmi, Administratīvā procesa likumu, Iesniegumu likumu, Informācijas atklātības likumu, tādējādi ilgstoši un konsekventi aizskarot viņa tiesības.

Šajā lietā ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2017. gada 12. maija lēmumu tika atteikts pieņemt pieteicēja pieteikumu daļā par domes faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz pieteicēja 2016. gada 2. novembra iesniegumu un morālā kaitējuma 1261,61 *euro* apmērā atlīdzināšanu, jo šāds prasījums nav skatāms administratīvā procesa kārtībā. Respektīvi, pašvaldības rīcība, nesniedzot atbildi pēc būtības saistībā ar civiltiesisku deliktu, nav faktiskā rīcība. Pieteicējs nav pārsūdzējis Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2017. gada 12. maija lēmumu un par tā saturu iebildumus nav izteicis.

Attiecībā uz domes sniegtajām atbildēm uz pieteicēja trim 2016. gada 7. decembra iesniegumiem tiesa šajā spriedumā ir sniegusi savu vērtējumu un ir atzinusi, ka dome nav pieļāvusi prettiesisku faktisko rīcību.

[18] Tiesai, pirms jautājuma lemšanas par atlīdzinājumu pieteicējam par atbildes nesniegšanu uz viņa 2017. gada 9. janvāra iesniegumu, vispirms ir

jāpārbauda, vai atbildes nesniegšana uz to būtu uzskatāma par faktisko rīcību Administratīvā procesa likuma izpratnē. Tiesas atbilde uz šo jautājumu ir negatīva turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Tiesas ieskatā pieteicēja pretenziju pamatā ir, viņaprāt, atbildētājas pieļauta vilcināšanās ar civiltiesisko attiecību noregulējumu saistībā ar negadījumu. Tomēr, kā jau iepriekš norādīts, pašvaldības rīcība, nesniedzot atbildi pēc būtības saistībā ar civiltiesisku deliktu, nav faktiskā rīcība. To nemaina arī apstāklis, ka pašvaldībā savā komunikācijā ar pieteicēju nav uz to norādījusi un nav strikti nošķīrusi jautājumus, kas attiecas uz civiltiesisko risinājumu, no tādiem, kas attiecas uz publisko tiesību sfēru, proti, privātpersonai vēršoties iestādē ar mērķi līdzdarboties pārvaldē vai iegūt iestādes rīcībā esošu informāciju.

Tiesa secina, ka atbildes nesniegšana uz pieteicēja 2017. gada 9. janvāra iesniegumu nav uzskatāma par faktisko rīcību, līdz ar to jautājums par atlīdzinājuma piešķiršanu pieteicējam saistībā ar to arīdzan nav skatāms administratīvā procesa kārtībā.

Līdz ar to šajā daļā lietā ir izbeidzama tiesvedība, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282. panta 1. punktu.

[19] Tiesa paskaidro, ka šajā lietā piemērojamo likumu normas paredz atšķirīgu pārsūdzības kārtību.

[19.1] Administratīvā procesa likuma 283. panta otrā daļa noteic, ka par tiesas lēmumu izbeigt tiesvedību var iesniegt blakus sūdzību. Par lēmumu, ar kuru tiesvedība lietā izbeigta, pamatojoties uz šā likuma 282. panta 1. punktu, blakus sūdzību iesniedz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentam.

[19.2] Iesniegumu likuma 10. panta otrā daļa paredz, ka Administratīvās rajona tiesas spriedums par pieteikumu par faktisko rīcību nav pārsūdzams.

[19.3] Saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 15. panta pirmo un otro daļu Administratīvās rajona tiesas spriedumu par iestādes faktisko rīcību, kas izpaudusies kā informācijas nesniegšana vai nepienācīga sniegšana, var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz 251. panta sesto daļu un 282. panta 1. punktu, Iesniegumu likuma 10. panta otro daļu, Informācijas atklātības likuma 15. panta otro daļu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda**

**izbeigt tiesvedību** daļā par Ropažu novada pašvaldības faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz /pers. A/ 2016. gada 7. decembra iesniegumu par Ropažu novada domes struktūrvienības vadītāju, un ar to saistīto atlīdzinājuma piešķiršanu.

**Izbeigt tiesvedību** daļā par Ropažu novada pašvaldības faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz /pers. A/ 2016. gada 7. decembra iesniegumu par Ropažu novada domes rīcības atbilstību normatīvajiem aktiem, atbildot uz /pers. A/ 2016. gada 2. novembra iesniegumu, un ar to saistīto atlīdzinājuma piešķiršanu.

**Noraidīt** pieteikumu daļā par Ropažu novada pašvaldības faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz /pers. A/ 2016. gada 7. decembra iesniegumu daļā par jautājumu par normatīvajiem aktiem, kas nosaka pašvaldības pienākumus ceļu uzturēšanā, un ar to saistīto atlīdzinājuma piešķiršanu.

**Izbeigt tiesvedību** daļā par Ropažu novada pašvaldības faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz /pers. A/ 2016. gada 7. decembra iesniegumu daļā par jautājumu, vai pašvaldības ceļa segums 2016. gada 15. oktobrī atbildis normatīvo aktu prasībām, un ar to saistīto atlīdzinājuma piešķiršanu.

**Noraidīt** pieteikumu daļā par daļā par Ropažu novada pašvaldības faktisko rīcību, nesniedzot informāciju uz /pers. A/ 2016. gada 7. decembra iesniegumu daļā par jautājumu par pašvaldības ceļa uzturētāju, un ar to saistīto atlīdzinājuma piešķiršanu.

**Izbeigt** tiesvedību daļā par Ropažu novada pašvaldības faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz /pers. A/ 2016. gada 7. decembra iesniegumu daļā par jautājumu par Ropažu novada pašvaldības darbībām saistībā ar ceļa uzturēšanu, un ar to saistīto atlīdzinājuma piešķiršanu.

**Izbeigt** tiesvedību daļā par Ropažu novada pašvaldības faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz /pers. A/ 2017. gada 9. janvāra iesniegumu, un ar to saistīto atlīdzinājuma piešķiršanu.

Spriedums daļā, ar kuru noraidīts /pers. A/ pieteikums daļā par Ropažu novada pašvaldības faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz /pers. A/ 2016. gada 7. decembra iesniegumu daļā par jautājumu par normatīvajiem aktiem, kas nosaka pašvaldības pienākumus ceļu uzturēšanā, nav pārsūdzams.

Spriedumu daļās, ar kuru izbeigta tiesvedība daļās, var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot blakus sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedumu daļā, ar kuru noraidīts /pers. A/ pieteikums daļā par Ropažu novada pašvaldības faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz /pers. A/ 2016. gada 7. decembra iesniegumu daļā par jautājumu par pašvaldības ceļa uzturētāju, var pārsūdzēt viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis R. Dončenko